

451

Besluit van 14 juni 1994, houdende regels inzake de rechtspositie van de commissarissen van de Koning (Rechtspositiebesluit commissarissen van de Koning)

Wij Beatrix, bij de gratie Gods, Koningin der Nederlanden, Prinses van Oranje-Nassau, enz. enz. enz.

Op de voordracht van Onze Minister van Binnenlandse Zaken van 19 oktober 1993, directoraat-generaal Openbaar Bestuur, afdeling Kabinet-zaken, nr. BK93/U1799;

Gelet op de artikelen 65, 72 en 77 van de Provinciewet;

De Raad van State gehoord (advies van 8 februari 1994, no. W04.93 0714);

Gezien het nader rapport van Onze Minister van Binnenlandse Zaken van 1 juni 1994, nr. BK94/409;

Hebben goedgevonden en verstaan:

Begripsbepalingen

Artikel 1

In dit besluit en de daarop berustende bepalingen wordt verstaan onder:

- a. Onze Minister: Onze Minister van Binnenlandse Zaken;
- b. bezoldiging: het bedrag per maand waarop een commissaris op grond van artikel 3 van dit besluit aanspraak kan maken;
- c. commissaris: commissaris van de Koning;
- d. gedeputeerde staten: het college van gedeputeerde staten van de desbetreffende provincie.

Geneeskundige keuring

Artikel 2

1. Een kandidaat voor het ambt van commissaris wordt door Onze Minister niet voor benoeming voorgedragen dan nadat hij door een door Onze Minister aangewezen geneeskundige geschikt is verklaard voor de aan het ambt verbonden werkzaamheden.
2. De uitslag van de keuring wordt binnen twee weken na vaststelling aan de kandidaat medegedeeld.
3. De kosten van de keuring komen ten laste van het Rijk.
4. De kandidaat kan binnen twee weken na ontvangst van de in het

tweede lid bedoelde mededeling bij Onze Minister een aanvraag voor een herkeuring indienen.

5. De door Onze Minister krachtens artikel 9a van het Algemeen Rijksambtenarenreglement vastgestelde nadere voorschriften zijn van overeenkomstige toepassing.

6. Bij herbenoeming is geen geneeskundige keuring vereist.

Bezoldiging en ambtstoelage

Artikel 3

1. De bezoldiging van de commissaris bedraagt f 16 945,-.

2. Naast de bezoldiging geniet de commissaris een bijdrage in de bijzondere kosten aan de uitoefening van het ambt verbonden ten bedrage van f 2 620,- per maand.

3. De aanspraak op de bezoldiging en op de ambtstoelage, bedoeld in het tweede lid, begint met ingang van de dag waarop de benoeming ingaat en eindigt met ingang van de dag waarop het ontslag ingaat of de dag, volgende op die van het overlijden.

4. Het in het eerste lid genoemde bedrag wordt door Onze Minister herzien overeenkomstig de wijzigingen die de bezoldiging van het personeel in de sector Rijk ondergaat, voor zover bij die wijzigingen is bepaald dat zij een algemeen karakter dragen.

5. Indien aan het personeel in de sector Rijk een eenmalige uitkering wordt toegekend en wordt bepaald dat deze uitkering een algemeen karakter draagt, ontvangt de commissaris een uitkering op dezelfde voet.

6. Wanneer Onze Minister de commissaris toestemming verleent langer dan zes weken buiten de provincie te verblijven, kan hij daarbij bepalen, dat gedurende die langere periode de bezoldiging en de ambtstoelage geheel of gedeeltelijk worden ingehouden.

Vakantie-uitkering

Artikel 4

De commissaris heeft aanspraak op een vakantie-uitkering overeenkomstig de regels, die te dien aanzien voor het personeel in de sector Rijk zijn vastgesteld.

Vergoeding bij waarneming

Artikel 5

1. Degene die gedurende meer dan dertig dagen onafgebroken met de waarneming van het ambt van commissaris is belast, geniet voor die tijd, ten laste van de provincie, een vergoeding ten bedrage van de voor het ambt vastgestelde bezoldiging. Artikel 4, artikel 7 en artikel 8, derde, vierde en vijfde lid, zijn van overeenkomstige toepassing. Indien de waarneming geschiedt door een lid van gedeputeerde staten wordt de vergoeding verminderd met hetgeen als zodanig wegens bezoldiging, vakantie-uitkering en telefoonkostenvergoeding wordt ontvangen.

2. Onze Minister kan in bijzondere gevallen de vergoeding, bedoeld in het eerste lid, vermeerderen met:

a. de voor het ambt vastgestelde ambtstoelage, bedoeld in artikel 3, tweede lid, in voorkomende gevallen verminderd met hetgeen als lid van gedeputeerde staten wegens vaste onkostenvergoeding wordt ontvangen.

b. een tegemoetkoming in de verhuiskosten als bedoeld in artikel 8, eerste lid.

Gratificatie bij dienstjubileum

Artikel 6

Bij het volbrengen van een diensttijd als bedoeld in artikel 3 van de Wet uitkering wegens vrijwillig vervroegd uittreden, van 121/2, 40 of 50 jaren in overheidsdienst, ontvangt de commissaris een gratificatie of desgewenst een geschenk, dan wel een combinatie van beide. Artikel 79, derde en vierde lid, van het Algemeen Rijksambtenarenreglement is van overeenkomstige toepassing.

Telefoonkosten

Artikel 7

De commissaris ontvangt ten laste van de provincie een vergoeding van de telefoonkosten volgens het hoogste percentage, genoemd in het koninklijk besluit van 22 september 1977, houdende regeling van de vergoeding aan ambtenaren van kosten verbonden aan het gebruik van de privé-telefoonaansluiting voor dienstdoeleinden (Stb. 527).

Verplaatsingskosten en reis- en verblijfkosten

Artikel 8

1. De commissaris heeft ten laste van de provincie aanspraak op een verhuiskostenvergoeding overeenkomstig het Verplaatsingskostenbesluit 1989.

2. Indien het noodzakelijk blijkt dat de commissaris eerst tijdelijke huisvesting betreft, heeft de commissaris in verband met zijn benoeming ten laste van de provincie eveneens recht op een verhuiskostenvergoeding overeenkomstig het Verplaatsingskostenbesluit 1989 bestaande uit:

a. een integrale vergoeding van alle transportkosten;

b. een bijdrage in de voor alle andere direct uit de verhuizing voortvloeiende kosten, tot ten hoogste één derde deel van het maximumbedrag als bedoeld in artikel 8, tweede lid van het Verplaatsingskostenbesluit 1989.

3. De reiskosten die de commissaris uit hoofde van zijn functie maakt, worden ten laste van de provincie vergoed overeenkomstig het Reisbesluit binnenland. Indien de commissaris daarbij gebruik maakt van een eigen personenauto, ontvangt hij een tegemoetkoming per afgelegde kilometer ter hoogte van het bedrag, genoemd in artikel 2, eerste lid, van de Reisregeling binnenland.

4. De reizen tussen de woning en het provinciehuis worden aangemerkt als niet doelmatig met het openbaar vervoer te ondernemen. Als bijdrage in deze kosten, ten laste van de provincie, geldt het bedrag per kilometer, genoemd in artikel 2, eerste lid, van de Reisregeling binnenland.

5. Indien de commissaris ten behoeve van de dienst verblijfkosten heeft gemaakt, worden hem die kosten ten laste van de provincie vergoed overeenkomstig de bepalingen van het Reisbesluit binnenland.

6. Indien een kandidaat voor het ambt van commissaris reis- en verblijfkosten heeft gemaakt ter zake van het gevolg geven aan een uitnodiging voor een bezoek aan Onze Minister of aan de vertrouwenscommissie uit de provinciale staten, worden hem die kosten ten laste van het Rijk vergoed overeenkomstig de bepalingen van het Reisbesluit binnenland.

7. Indien een kandidaat voor het ambt van commissaris reis- en verblijfkosten heeft gemaakt ter zake van (her-)keuring, worden hem die

kosten ten laste van het Rijk vergoed overeenkomstig de bepalingen van het Reisbesluit binnenland.

8. Onze Minister kan ter uitvoering van dit artikel nadere regels vaststellen.

Ambtswoning

Artikel 9

1. Voor het bewonen van een ambtswoning wordt op de bezoldiging een korting toegepast van 12%.

2. In afwijking van het eerste lid, kan Onze Minister in zeer bijzondere gevallen de korting vaststellen op een lager percentage dan wel op een bepaald bedrag, mits dit eveneens minder beloopt dan 12% van de bezoldiging.

3. Indien de commissaris een ambtswoning bewoont, draagt hij de onderhoudskosten welke volgens de wet en het plaatselijk gebruik voor rekening van de huurder zijn.

Kennisgeving bij afwezigheid

Artikel 10

Indien een commissaris langer dan acht dagen wegens ziekte of om andere redenen zijn ambt niet kan vervullen, geeft hij daarvan kennis aan Onze Minister.

Bedrijfsgeneeskundige begeleiding

Artikel 11

1. De commissaris geniet bedrijfsgeneeskundige begeleiding overeenkomstig hoofdstuk VI, paragraaf 1, van het Algemeen Rijksambtenarenreglement.

2. Artikel 2, tweede tot en met vijfde lid, en artikel 8, zevende lid, zijn van overeenkomstige toepassing.

Tegemoetkoming in ziektekosten

Artikel 12

1. Indien de commissaris deelneemt aan een publiekrechtelijke ziektekostenregeling, geniet hij ten laste van de provincie een tegemoetkoming overeenkomstig de vaststelling van de bijdrage van de provincie ten behoeve van deelnemende ambtenaren.

2. Indien de commissaris niet deelneemt aan een regeling als bedoeld in het eerste lid, geniet de commissaris ten laste van de provincie een tegemoetkoming in de kosten, verbonden aan verzekering tegen ziektekosten, vastgesteld op grond van de Interimregeling ziektekosten ambtenaren 1982.

3. Indien de commissaris ten gevolge van niet-herbenoeming op grond van artikel 21, eerste lid, onder b, een wachtgeld wordt toegekend, komt het aandeel van de provincie in de premie, bedoeld in het eerste lid, of in de tegemoetkoming, bedoeld in het tweede lid, voor de periode dat aanspraak op wachtgeld bestaat, ten laste van het Rijk.

Voorzieningen in verband met ziekte

Artikel 13

1. In bijzondere gevallen kan Onze Minister aan de commissaris ten laste van de provincie een tegemoetkoming toekennen in noodzakelijk gemaakte kosten, verband houdende met ziekte, welke de commissaris voor zichzelf en voor zijn medebelanghebbenden heeft gemaakt, indien hierin niet ingevolge een andere regeling kan worden voorzien en deze kosten redelijkerwijs niet ten laste van de commissaris kunnen blijven.

2. Ingeval van ziekte, welke in overwegende mate haar oorzaak vindt in de aard van de aan het ambt van commissaris verbonden werkzaamheden of in de bijzondere omstandigheden waaronder deze moesten worden verricht en indien de ziekte niet aan zijn schuld of onvoorzichtigheid is te wijten, heeft de commissaris ten laste van de provincie aanspraak op vergoeding van de te zijnen laste blijvende en naar het oordeel van Onze Minister noodzakelijk gemaakte kosten van geneeskundige behandeling of verzorging.

3. De door Onze Minister krachtens de artikelen 43 en 44 van het Algemeen Rijksambtenarenreglement vastgestelde nadere voorschriften zijn van overeenkomstige toepassing.

4. Ten aanzien van de gewezen commissaris of diens nagelaten betrekkingen vinden in geval van ziekte voor rekening van de provincie de artikelen 42, 45 en 48 van het Algemeen Rijksambtenarenreglement overeenkomstige toepassing. Voor de overeenkomstige toepassing van artikel 42 van het Algemeen Rijksambtenarenreglement wordt de commissaris gelijk gesteld aan een ambtenaar in vaste dienst.

Buitengewoon verlof

Artikel 14

1. De vrouwelijke commissaris heeft in verband met haar bevalling aanspraak op zwangerschaps- en bevallingsverlof. Artikel 46 van het Algemeen Rijksambtenarenreglement is voor haar van overeenkomstige toepassing.

2. De commissaris die na 31 december 1988 als ouder in een familie-rechtelijke betrekking is komen te staan tot een kind, heeft aanspraak op ouderschapsverlof. Artikel 33g van het Algemeen Rijksambtenarenreglement is van overeenkomstige toepassing.

Gedrag

Artikel 15

De commissaris onthoudt zich van gedragingen die de goede uitoefening of het aanzien van het ambt schaden of kunnen schaden.

Terugroepen bij afwezigheid

Artikel 16

1. Een commissaris die buiten zijn provincie verblijft kan door Onze Minister wegens dringende redenen van dienstbelang worden teruggeroepen.

2. Onze Minister kan bepalen dat aan een commissaris die een verblijf buiten zijn provincie wegens dringende redenen van dienstbelang voortijdig heeft beëindigd, ten laste van de provincie een schadeloosstelling wordt toegekend.

Schorsing

Artikel 17

De commissaris kan in het belang van een goede uitoefening van het ambt worden geschorst.

Artikel 18

1. Het schorsingsbesluit bevat in ieder geval een aanduiding van het tijdstip waarop de schorsing ingaat en een zo nauwkeurig mogelijke aanduiding van de duur van de schorsing.
2. Gedurende een schorsing is het de commissaris als zodanig niet toegestaan de provinciale dienstgebouwen te betreden.

Ontslag

Artikel 19

1. De commissaris wordt op zijn aanvraag ontslag verleend of wordt op zijn verzoek na afloop van de benoemingstermijn niet herbenoemd.
2. Aan de commissaris die ontslag vraagt met het oog op een uitkering op grond van de Wet uitkering wegens vrijwillig vervroegd uittreden wordt ontslag verleend, indien de directie van het Algemeen burgerlijk pensioenfonds op een desbetreffende schriftelijke aanvraag heeft beslist dat na dat te verlenen ontslag recht bestaat op een uitkering op grond van die wet. Het ontslag gaat niet eerder in dan met ingang van de dag waarop het recht op evengenoemde uitkering bestaat. Met een aanvraag tot ontslag wordt gelijkgesteld een aanvraag om niet te worden herbenoemd.
3. Het ontslag op grond van het eerste en tweede lid van dit artikel wordt eervol verleend, tenzij naar het oordeel van Onze Minister zwaarwichtige redenen zich daartegen verzetten.
4. Aan de commissaris wordt met ingang van de eerste dag van de maand volgend op die waarin hij de leeftijd van vijftien jaar heeft bereikt, eervol ontslag verleend.

Artikel 20

1. Anders dan op eigen aanvraag kan aan de commissaris ontslag worden verleend op grond van:
 - a. blijvende ongeschiktheid, uit hoofde van ziekten of gebreken, voor de vervulling van zijn ambt blijkens een geneeskundig onderzoek als bedoeld in artikel 11, eerste lid;
 - b. onbekwaamheid of ongeschiktheid voor het door hem beklede ambt, anders dan uit hoofde van ziekten of gebreken;
 - c. andere gronden.
2. Het ontslag op grond van het eerste lid, onder a en b, van dit artikel wordt eervol verleend. Het ontslag op grond van het eerste lid, onder c, wordt eervol verleend, tenzij naar het oordeel van Onze Minister zwaarwichtige redenen zich daartegen verzetten.
3. Niet-herbenoeming vindt, behoudens in bijzondere omstandigheden, niet plaats dan nadat de commissaris in de gelegenheid is gesteld door Onze Minister te worden gehoord.

Uitkering

Artikel 21

1. De commissaris heeft ten laste van het Rijk recht op wachtgeld overeenkomstig het Rijkswachtgeldbesluit 1959:
 - a. bij eervol ontslag wegens onbekwaamheid of ongeschiktheid voor het door hem beklede ambt, anders dan uit hoofde van ziekten of gebreken.
 - b. bij niet-herbenoeming anders dan op eigen aanvraag.
2. In zeer bijzondere gevallen van ontslag kan bij koninklijk besluit voor rekening van het Rijk een hoger wachtgeld of voor een langere periode een wachtgeld worden toegekend.
3. In andere gevallen van ontslag kan bij koninklijk besluit ten laste van het Rijk aan de commissaris een uitkering worden toegekend, die mede in verband met de duur van de ambtsvervulling en de laatstelijk genoten bezoldiging redelijk is te achten.

Artikel 22

1. Zo spoedig mogelijk na het overlijden van de commissaris wordt aan de weduwe of weduwnaar van wie de commissaris niet duurzaam gescheiden leefde, ten laste van de provincie een bedrag uitgekeerd gelijk aan de bezoldiging, vermeerderd met de vakantie-uitkering, over drie maanden, berekend naar het tijdstip van overlijden. Artikel 102, tweede lid van het Algemeen Rijksambtenarenreglement is van overeenkomstige toepassing.

Commissaris 2. Voor de toepassing van dit artikel wordt onder weduwe of weduwnaar mede verstaan de nabestaande levenspartner met wie de overleden niet-gehuwde burgemeester samenwoonde en – met het oogmerk duurzaam samen te leven – een gemeenschappelijke huishouding heeft gevoerd op basis van een notarieel verleden samenlevingscontract bevattende de wederzijdse rechten en verplichtingen ter zake van die samenwoning en gemeenschappelijke huishouding. Tegelijkertijd kan slechts één persoon als levenspartner worden aangemerkt. Gedeputeerde staten kunnen verlangen dat een schriftelijke verklaring van een notaris wordt overgelegd waaruit blijkt dat een samenlevingscontract als bedoeld in de eerste volzin is gesloten.

Overleg

Artikel 23

1. Over aangelegenheden van algemeen belang voor de rechtstoestand van de commissarissen wordt niet beslist dan nadat daarover overleg is gepleegd met de commissarissen.
2. Zodanig overleg vindt niet plaats, indien de aangelegenheid moet worden behandeld in het in de artikelen 105 tot en met 112 van het Algemeen Rijksambtenarenreglement geregelde overleg.

Overgangs- en slotbepalingen

Artikel 24

1. Voor de op het tijdstip van inwerkingtreding van dit besluit in functie zijnde commissarissen die een ambtswoning van het Rijk bewonen, blijven de daaraan verbonden vergoedingsregelingen en voorzieningen welke op dat tijdstip op hen van toepassing zijn tot hun defungeren van kracht. De kosten hiervan komen ten laste van het Rijk.

2. De commissarissen, bedoeld in het eerste lid, dragen 13,7% van hun bezoldiging af aan het Rijk.

Artikel 25

In bijlage A van het Bezoldigingsbesluit Burgerlijke Rijksambtenaren 1984¹ vervalt onder het kopje Binnenlandse Zaken het onderdeel «Binnenlands Bestuur Commissaris van de Koningin 16 945 (maandbedrag in guldens)».

Artikel 26

Met ingang van de datum van inwerkingtreding van dit besluit worden ingetrokken: het koninklijk besluit van 20 maart 1956, tot regeling van de vakantie-uitkering voor de Commissarissen van de Koning, Stb. 159 en het koninklijk besluit van 10 juni 1963 tot regeling van de vergoeding voor de waarneming van het ambt van commissaris des Konings, Stb. 249.

Artikel 27

Met ingang van de datum van inwerkingtreding van dit besluit vervallen in artikel 1 van het koninklijk besluit van 28 april 1982, houdende vaststelling van de regeling betreffende de uitkering die na het overlijden van Ministers, Commissarissen des Konings, krachtens Grondwet of wet voor hun leven aangestelde ambtenaren, de Nationale Ombudsman en substituut-ombudsmannen zal worden uitgekeerd, Stb. 308, de woorden: Commissarissen des Konings.

Artikel 28

Dit besluit treedt in werking op 15 augustus 1994 en werkt terug tot 1 januari 1994.

Artikel 29

Dit besluit wordt aangehaald als: Rechtspositiebesluit commissarissen van de Koning.

Lasten en bevelen dat dit besluit met de daarbij behorende nota van toelichting in het Staatsblad zal worden geplaatst.

's-Gravenhage, 14 juni 1994

Beatrix

De Minister van Binnenlandse Zaken,
D. I. J. W. de Graaff-Nauta

Uitgegeven de *drieëntwintigste* juni 1994

De Minister van Justitie,
A. Kosto

¹ Stb. 1983, 571, laatstelijk gewijzigd bij besluit van 25 april 1994, Stb. 346

Het advies van de Raad van State is openbaar gemaakt door terinzagelegging bij het Ministerie van Binnenlandse Zaken
Tevens zal het advies met de daarbij ter inzage gelegde stukken worden opgenomen in het bijvoegsel bij de Nederlandse Staatscourant van 12 juli 1994 nr. 130

NOTA VAN TOELICHTING

1. Algemeen

In de artikelen 65, 72 en 77 van de Provinciewet wordt bepaald dat de rechtspositie van de commissaris van de Koning en financiële voorzieningen die verband houden met (de waarneming van) het ambt van commissaris bij algemene maatregel van bestuur worden geregeld, voorzover dit niet bij de wet is geschied. Het onderhavige besluit strekt tot uitvoering van het bepaalde in die artikelen. Voorheen was de rechtspositie en de bezoldiging van de commissaris fragmentarisch geregeld in een veelheid van bepalingen die over diverse wetten en rijksregelingen verspreid waren. De vakantie-uitkering, de uitkering bij overlijden en de vergoeding voor de waarneming van het ambt van commissaris waren bijvoorbeeld in afzonderlijke besluiten geregeld. Deze besluiten worden nu ingetrokken.

2. Financiering

In 1994 wordt een bedrag van f 4,1 mln overgeheveld van Hoofdstuk VII van de Rijksbegroting (Binnenlandse Zaken) naar het Provinciefonds. Het gaat om de middelen voor de bezoldiging en overige vergoedingen voor de commissarissen van de Koning. De reden van deze overheveling is de volgende.

In de Provinciewet wordt de commissaris van de Koning in tegenstelling tot de oude Provinciewet overwegend als provinciaal orgaan gezien. In samenhang daarmee komen alle uit het besluit voortvloeiende kosten ten laste van de provincie. Een uitzondering hierop vormen de kosten van geneeskundige begeleiding, de wachtgelduitkering en de kosten die verband houden met de sollicitatie naar het ambt van commissaris. Deze kosten blijven ten laste van het Rijk.

Dit besluit maakt geen onderscheid tussen de kosten die verband houden met taken die de commissaris van de Koning als provinciaal orgaan en de taken die hij als Rijksorgaan verricht.

Artikelsgewijze toelichting

Artikel 2

Volgens het vijfde lid van dit artikel zijn de door de Minister van Binnenlandse Zaken krachtens artikel 9a van het Algemeen Rijksambtenarenreglement vastgestelde nadere voorschriften op de kandidaat-commissaris van overeenkomstige toepassing. Deze nadere voorschriften zijn neergelegd in het herkeuringsreglement (beschikking van de minister van 25 augustus 1959, nr. 592/2724), dat als bijlage A bij deze nota is gevoegd.

In het herkeuringsreglement is onder meer bepaald dat de geneeskundige die de keuring heeft verricht niet de herkeuring mag verrichten.

Artikel 3

Per 1 april 1993 is het sectorenmodel in het arbeidsvoorwaardenoverleg ingevoerd. Dat betekent dat met ingang van die datum de onderhandelingen over het salaris, arbeidsduur en de aanvullende aanspraken bij ziekte en werkloosheid van het overheids personeel niet meer in het Centraal Georganiseerd Overleg in Ambtenarenzaken (CGOA) worden gevoerd maar in acht sectoren. Deze sectoren zijn: Rijk, defensie, onderwijs en wetenschappen, politie, rechterlijke macht, gemeenten, provincies en waterschappen. In dit sectorenmodel zijn de commissarissen voor wat betreft de bovengenoemde onderwerpen ingedeeld bij de

sector Rijk. Dit betekent dat noodzakelijk geachte aanpassingen van de bezoldiging, arbeidsduur en de aanvullende aanspraken bij ziekte en werkloosheid centraal blijven worden vastgesteld doch in het vervolg voor wat betreft de commissarissen niet meer in de bijlage van het Bezoldigingsbesluit Burgerlijke Rijksambtenaren (BBRA), maar in dit besluit een basis zullen vinden.

Een overgangsartikel bij dit besluit voorziet dan ook in het vervallen van het desbetreffende onderdeel in de bijlage van het BBRA.

Het tweede lid regelt de ambtstoelage van de commissaris. De ambtstoelage is bedoeld ter bestrijding van de onkosten, anders dan reis-, verblijf-, verplaatsings- en telefoonkosten, die verband houden met de uitoefening van het commissarisambt. Om de vijf jaar zal worden beoordeeld of de hoogte van de ambtstoelage nog als toereikend kan worden beschouwd.

Artikel 5

De tot nu toe geldende regeling van de vergoeding voor de waarneming van het ambt van commissaris van de Koning van 10 juni 1963 (Stb. 249), stelde de hoogte van de vergoeding vast op 65% van de bezoldiging van de commissaris. Dit vergoedingspercentage bleek in de praktijk veelal ontoereikend. Daar de waarnemend commissaris veelal alle taken van de commissaris vervult, is het redelijk dat zijn bezoldiging en vakantievergoeding zoveel mogelijk gelijk worden getrokken met die van de commissaris. Hetzelfde geldt voor de reis- en verblijfkostenvergoeding en de telefoonvergoeding.

Het spreekt voor zich dat, indien een lid van gedeputeerde staten het ambt waarneemt, de telefoonkostenvergoeding en in bijzondere gevallen de ambtstoelage worden ontvangen onder aftrek van de vergoedingen die daarvoor als gedeputeerde worden ontvangen. Hier doet zich de complicatie voor, dat de telefoonkostenvergoeding als gedeputeerde een niet nader bepaald onderdeel vormt van de onkostenvergoeding als gedeputeerde. Om te voorkomen dat de gedeputeerde een te hoge vergoeding voor telefoonkosten ontvangt, te weten als gedeputeerde én als waarnemend commissaris, dient de onkostenvergoeding als gedeputeerde te worden verlaagd met de telefoonkostenvergoeding als waarnemend Commissaris.

Het is mogelijk, dat op grond van artikel 76, eerste lid, van de Provinciewet iemand wordt aangewezen het ambt van commissaris waar te nemen, die niet in de betreffende provincie woonachtig is. Bij een langdurige waarneming kan het wenselijk zijn dat de waarnemend commissaris verhuist naar de betreffende provincie. Dit artikel voorziet in een dergelijk bijzonder geval in toekenning van een verhuiskostenvergoeding.

Artikel 6

De gratificatieregeling voor de commissaris zoals deze in dit artikel is neergelegd komt geheel overeen met de gratificatieregeling voor het personeel in de sector Rijk. Voor wat betreft het diensttijdbegrip is aangesloten bij de het diensttijdbegrip in de Wet uitkering wegens vrijwillig vervroegd uittreden. Deze wet kent evenwel twee diensttijdbegrippen. Het eerste diensttijdbegrip heeft betrekking op de periode van 10 jaar, die een belanghebbende voorafgaande aan een VUT-ontslag moet hebben volbracht om voor een Vut-uitkering in aanmerking te komen. Ter bepaling van deze periode van 10 jaar telt de tijd mee die als politiek ambtsdrager is doorgebracht en de tijd als rechthebbende op een uitkering in de zin van de Algemene pensioenwet politieke ambtsdragers (Appa-wet). Het tweede begrip diensttijd is het eigenlijke begrip diensttijd

waarop de dienstjubileumgratificatie als bedoeld in dit artikel aansluiting moet vinden. Ter bepaling van deze periode telt de tijd doorgebracht als politiek ambtsdrager en rechthebbende op een uitkering in de zin van de Appa-wet niet mee.

Artikel 8

Het bepaalde in dit artikel is een continuering van het beleid tot nu toe, met dien verstande dat thans het Reisbesluit binnenland van toepassing is, dat een andere systematiek heeft dan het vervallen Reisbesluit 1971.

Gelet op de verplichting van artikel 70 van de Provinciewet is het noodzakelijk dat de commissaris zo spoedig mogelijk in de provincie woonachtig is. Teneinde aan deze wettelijke verplichting te voldoen, kan het zijn dat de commissaris eerst in een tijdelijke huisvesting voorziet. Het Verplaatsingskostenbesluit 1989 voorziet evenwel niet in de mogelijkheid van een tegemoetkoming in de gemaakte kosten bij het betrekken van een tijdelijke woning. Het tweede lid van artikel 8 biedt daartoe de mogelijkheid. Voorwaarde voor toekenning is dat vooraf de tijdelijkheid van de verhuizing dient te zijn vastgesteld. Voor de volgende verhuizing van de tijdelijke naar de definitieve woning zal, eveneens ten laste van de provincie, een verhuiskostenvergoeding worden toegekend overeenkomstig de bepalingen in de Verplaatsingskostenregeling 1989 als ware het een eerste verhuizing.

Het derde lid regelt de reiskosten die de commissaris ten behoeve van zijn ambt maakt wanneer hij daarbij geen gebruik maakt van een vanwege de provincie ter beschikking gestelde dienstauto, doch een eigen auto voor dienstreizen aanwendt. Het Reisbesluit binnenland maakt een lagere vergoeding van deze dienstkilometers mogelijk dan het tot 1 april 1993 geldende Reisbesluit 1971. Hierdoor is het mogelijk dat de commissaris te maken kreeg met een forse teruggang in reiskostenvergoeding. Daarvoor is een overgangsbepaling getroffen op grond van artikel 19 van het Reisbesluit binnenland.

Artikel 9

Het tweede lid van dit artikel is opgenomen voor die bijzondere gevallen dat de inhouding van 12% de werkelijke huurwaarde van de ambtswoning overstijgt. Op grond van het ter zake door de Minister van Binnenlandse Zaken in te winnen advies van de Minister van Volkshuisvesting, Ruimtelijke Ordening en Milieubeheer, wordt de korting bepaald tot de werkelijke huurwaarde.

Artikelen 11, 12 en 13

Ingeval van ziekte van de commissaris werd in de praktijk tot nu toe gehandeld overeenkomstig hetgeen ter zake van toepassing was voor burgemeesters en rijksambtenaren. Deze artikelen formaliseren deze praktijk. Op grond van het bepaalde in het eerste lid van artikel 12 kan een commissaris, zo de publiekrechtelijke ziektekostenregeling daartoe de mogelijkheid biedt, deelnemer zijn in een van provinciewege getroffen ziektekostenvoorziening waarbij ten hoogste de helft van de premie voor rekening van de provincie komt. De provinciale (1%)-regeling is dan op hem van toepassing. De commissarissen die van deze mogelijkheid gebruik maken, zijn uitgesloten van de toepassing van de in het tweede lid van dit artikel genoemde Interimregeling ziektekosten ambtenaren 1982.

De formulering van het eerste lid maakt duidelijk dat het de commissaris vrij staat al dan niet gebruik te maken van de in het eerste lid geboden mogelijkheid.

De commissaris die gebruik maakt van de Interimregeling ziektekosten

ambtenaren 1982 kan onder bepaalde voorwaarden een aanvullende tegemoetkoming in de ziektekosten ontvangen op grond van de Regeling ziektekostenvoorziening overheidspersoneel, de zgn. ZVO-regeling. Een belangrijke eis is dat men voldoende verzekerd is en (mede)belanghebbende is bij de ZVO-regeling. Gezinsleden kunnen medebelanghebbende zijn. In die gevallen mag men rekenen op een tegemoetkoming in de ziektekosten die voor eigen rekening blijven, gemaakt zijn in een aaneengesloten tijdvak van 12 kalendermaanden en hoger zijn dan een bepaalde norm. De uitvoerende instantie is de Dienst ZVO in Emmen. De ZVO-regeling is in belangrijke mate te vergelijken met de zgn. 1%-regeling in de IZA of IZR.

De vergoedingen op grond van artikel 12 zijn over het algemeen voldoende om de commissaris te vrijwaren van excessieve ziektekosten. In een enkel geval dienen kosten te worden gemaakt die buiten het verzekeringspakket vallen en die in redelijkheid en billijkheid niet ten laste van de commissaris kunnen blijven. Tot deze kosten, verband houdende met ziekte, worden uitsluitend gerekend indirecte ziektekosten, die eenmalig of van tijdelijke aard zijn en waarin niet geheel of gedeeltelijk ingevolge een andere regeling kan worden voorzien. Gedacht kan worden aan noodzakelijk gemaakte, voor eigen rekening gebleven, vervoerskosten voor ziekenbezoek. Het eerste lid van artikel 13 strekt er toe een vergoeding van deze kosten mogelijk te maken.

Artikelen 17 en 18

In artikel 72, eerste lid, onder a, van de Provinciewet is bepaald dat ten aanzien van schorsing bij algemene maatregel van bestuur regels kunnen worden gesteld. Ook hier is aangesloten bij hetgeen ten aanzien van de burgemeesters in dezen is geregeld. Bij schorsing staat het belang van een goede functie-uitoefening voorop. Het is geen disciplinaire maatregel.

Ter verduidelijking van het tweede lid van artikel 18 wordt opgemerkt dat onder provinciale dienstgebouwen niet de ambtswoning dient te worden verstaan.

Artikelen 19 en 20

Er zijn redenen om aan een ontslag op eigen aanvraag niet altijd het predikaat eervol te moeten verlenen. Er zijn immers situaties waarbij het uitzicht op een gevraagd ontslag niet aan betrokkenen mag worden ontnomen, doch waarbij de beoordeling van de situatie(s) die aanleiding geeft (geven) tot het vragen van ontslag, aan het geven van het predikaat «eervol» in de weg staat. Vanzelfsprekend zal daarbij ten opzichte van de aanvrager steeds vooraf worden aangegeven of het ontslag al dan niet het predikaat eervol zal krijgen, zodat betrokkenen hiermee bij de uiteindelijke afweging rekening kunnen houden.

Artikel 22

In het eerste lid van dit artikel wordt artikel 102, tweede lid, ARAR van overeenkomstige toepassing verklaard. Ter verduidelijking wordt opgemerkt dat de ambtstoelage van de commissaris niet een toelage is als bedoeld in die bepaling. De ambtstoelage strekt ter bestrijding van ambtskosten en is geen bezoldigingsmaatregel. Een toelage als bedoeld in artikel 102, tweede lid, ARAR geldt niet voor de commissaris.

Met betrekking tot het tweede lid geldt het volgende. De gelijke behandeling van ongehuwd samenwonenden ten opzichte van gehuwden is tot op heden geregeld in een circulaire van 10 december 1986, herbevestigd en uitgebreid in een circulaire van 28 december 1988. Op 28 september 1990 (punt 2.6 van circulaire nr. AB89/140/u40; Stcrt. 1990, 205)

is in overeenstemming met de centrales van overheidspersoneel besloten dat voor de rechtspositionele gelijkstelling van gehuwden en ongehuwd samenwonenden niet meer verschillende criteria, afhankelijk van de regeling, moeten worden gehanteerd maar dat met ingang van 1 november 1990 (behoudens ten aanzien van pensioenen) de aanwezigheid van een notarieel verleden samenlevingscontract het criterium wordt.

Wellicht ten overvloede wordt er in dit verband op gewezen dat tegelijkertijd slechts één persoon als levenspartner kan worden aangemerkt.

Artikel 23

Het gebruikelijke reguliere overleg tussen de Minister van Binnenlandse Zaken en de commissarissen wordt tevens gebruikt om zaken met betrekking tot de rechtspositie van de commissarissen aan de orde te stellen. Dit overleg wordt voor de commissarissen toereikend geacht en wordt hiermee gecontinueerd. Een vertegenwoordiging van de bonden is hierbij niet aan de orde; het overeenstemmingsvereiste is ook niet van toepassing. Er kan derhalve niet gesproken worden van een georganiseerd overleg in de strikte zin van het woord.

De Minister van Binnenlandse Zaken,
D. I. J. W. de Graaff-Nauta

Artikel 1

De aanvraag tot herkeuring dient binnen 14 dagen na ontvangst van de uitslag van de keuring door de belanghebbende schriftelijk te worden gericht tot de autoriteit, die hem deze uitslag heeft medegedeeld, onder bijvoeging van een bewijs van storting van f 10,- op de postrekening van de Rijks Bedrijfsgezondheids- en Bedrijfsveiligheidsdienst.

Artikel 2

De in artikel 1 bedoelde autoriteit zendt de daar bedoelde stukken terstond door aan de directeur van de Rijks Bedrijfsgezondheids- en Bedrijfsveiligheidsdienst.

Artikel 3

De herkeuring geschiedt door een commissie van drie leden, waarin zitting hebben:

1. de directeur van de Rijks Bedrijfsgezondheids- en Bedrijfsveiligheidsdienst of diens plaatsvervanger als voorzitter;
2. een geneeskundige van de Rijks Bedrijfsgezondheids- en Bedrijfsveiligheidsdienst, die niet de keuring heeft verricht;
3. een door de voorzitter aangezochte geneeskundige, voorkomende op een door de Minister van Binnenlandse Zaken vastgestelde lijst van niet in rijksdienst zijnde geneeskundigen.

Artikel 4

De commissie is bevoegd zich te doen voorlichten door speciale deskundigen en hoort op diens aanvraag een door de belanghebbende voor zijn rekening aangewezen geneeskundige. Zij kan de belanghebbende voordragen bij de Rijks Bedrijfsgezondheids- en Bedrijfsveiligheidsdienst ter observatie in een ziekenhuis voor rekening van het Rijk.

Artikel 5

De uitslag van de keuring wordt door de voorzitter der commissie schriftelijk medegedeeld aan de in artikel 1 bedoelde autoriteit, die de belanghebbende van deze uitslag in kennis stelt.

Artikel 6

De kosten van deze keuring komen voor rekening van de Rijks Bedrijfsgezondheids- en Bedrijfsveiligheidsdienst. De reis- en verblijfskosten van de belanghebbende worden, in de gevallen, waarin deze voor vergoeding in aanmerking komen, voor rekening genomen van het departement, het bedrijf of de instelling, met betrekking waartoe de herkeuring heeft plaatsgevonden.